

Υποδοχή τιμίας χειρός Αγίου Νεκταρίου στην Αλεξάνδρεια Ημαθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το εσπέρας της Δευτέρας 11ης Αυγούστου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας υποδέχθηκε, επικεφαλής του ιερού κλήρου, των τοπικών Αρχών και πλήθους πιστών, στο προαύλιο του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου Αλεξάνδρειας την τιμία χείρα του Αγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως του Θαυματοργού που κόμισε ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης Νεκτάριος Δαρδανός, Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Ύδρας και Β΄ Γραμματεύς παρά τω Αρχιγραμματεί της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, κατόπιν ευλογίας του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ύδρας κ. Εφραίμ.

Ακολούθησε Εσπερινός και Παρακλητικός Κανόνας της Θεοτόκου, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου ο οποίος στο τέλος κήρυξε το θείο λόγο και απένειμε τον χρυσό Σταυρό του Αποστόλου Παύλου στον π. Νεκτάριο. Δαρδανό. Ο τελευταίος, κατά την αντιφώνησή του, ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο για την τιμή και

αναφέρθηκε στο πλούσιο ποιμαντικό του έργο που, όπως τόνισε, αποτελεί παράδειγμα για όλους και κυρίως τους νέους κληρικούς.

Η τιμία χείρα θα παραμείνει στον Ιερό Ναό μέχρι και την Κυριακή 17 Αυγούστου, οπότε και θα αναχωρήσει για την Αίγινα.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου:

«Σήμερον λαμπρῶς εὐφραίνονται ... τῶν πιστῶν οἱ σύλλογοι, Νεκτάριε ἱερέ», ψάλλει ὁ ἱερός ὑμνογράφος ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Νεκταρίου, ἐπισκόπου Πενταπόλεως, τοῦ θαυματουργοῦ. Τὴν ἴδια ὅμως πνευματικὴ εὐφροσύνη μέ τὰ πλήθη τῶν πιστῶν, πού προστρέχουν γιὰ νά τιμήσουν τὴ μνήμη τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἁγίου τῆς Ἐκκλησίας μας, αἰσθανόμεθα καί ἐμεῖς σήμερα, καθὼς πρό ὀλίγου εἶχαμε τὴν ἐξαιρετικὴ εὐλογία νά ὑποδεχθοῦμε τὴν τιμία χεῖρα του, τὴν ὁποία μετέφερε μέ τὴν ἄδεια καί τὴν εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ ὁ πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, γιὰ νά μᾶς εὐλογήσει καί νά μᾶς ἀγιάσει.

Εἴμαστε ὑπόχρεοι στὴν ἀγάπη τοῦ Σεβασμιωτάτου καί τῆς Καθηγουμένης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, γιὰ τὴ φιλάδελφη ἀνταπόκρισή τους στὴν παράκλησή μας καί γιὰ τὴν πνευματικὴ εὐκαιρία πού μᾶς προσφέρουν, νά ἐορτάσουμε τὴ μεγάλη Θεομητορικὴ ἐορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, τὸ Πάσχα τοῦ καλοκαιριοῦ, ὅπως συνηθίζουμε νά λέμε, ἀλλὰ καί τὴν πανήγυρη τοῦ ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας ἔχοντας ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν τὴ

χαριτόβρυτη χείρα τοῦ ἁγίου Νεκταρίου, ὁ ὁποῖος ὑπερβαλλόντως ἀγάπησε καί ὕμνησε ἐν ζωῇ τὴν Κυρία Θεοτόκο. Μάλιστα ἀξιώθηκε ὁ ἅγιος Νεκτάριος νά δεῖ τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο ἐνώπιόν του καί νά ἀκούσει τό αἴτημά της, νά συνθέσει δηλαδή πρὸς τιμὴν της ἕναν ξεχωριστό ὕμνο, ἀφιερωμένο στήν ἴδια, τὴν Ἀγνή Παρθένο καί Ἄχραντο Θεοτόκο. Καί ὁ ὕμνος αὐτός, πού ἐκφράζει τὴν βαθύτατη υἱική ἀγάπη τοῦ ἁγίου Νεκταρίου πρὸς τὴν Παναγία μας, εἶναι ἕνας ὕμνος ιδιαίτερα προσφιλῆς σέ ὅλους τοὺς χριστιανούς πού τὸν ψάλλουν μέ εὐλάβεια καί κατάνυξη μέχρι σήμερα.

Εἴμεθα ὁμως ἰδιαιτέρως εὐγνώμονες καί πρὸς τὸν ἅγιο καί θαυματουργό Νεκτάριο, ὁ ὁποῖος θέλησε νά ἐπισκεφθεῖ καί πάλι τὴν Ἱερά Μητρόπολή μας, γιά νά μᾶς δώσει τὴ χάρη καί τὴν εὐλογία του, ἀλλά καί γιά νά μᾶς ἐνισχύσει στήν προετοιμασία μας νά ἐορτάσουμε τὴν Κοίμηση τῆς Παναγίας, καί νά τονώσει τὴν ἀγάπη μας πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο, τὴ Μητέρα τοῦ Κυρίου μας καί μητέρα ὅλων τῶν χριστιανῶν.

Καί ὅταν ἐμεῖς ἀγαποῦμε τὴν Κυρία Θεοτόκο, ὅταν ἀγωνιζόμεθα καί προσπαθοῦμε νά τὴν ἱκανοποιοῦμε, ὑπακούοντας στίς ἐντολές τοῦ Υἱοῦ της, ὅπως Ἐκεῖνη μᾶς δίδαξε στόν γάμο τῆς Κανᾶ, συστήνοντας στοὺς ὑπηρέτες νά ὑπακούσουν σέ ὅ,τι τοὺς πεῖ ὁ Χριστός, τότε καί ἡ Παναγία μας εἶναι πρόθυμη νά μεσιτεύει γιά μᾶς στόν θρόνο τῆς Χάριτος ἀλλά καί νά μᾶς χαρίζει ὅ,τι τῆς ζητοῦμε, ἐφόσον βεβαίως εἶναι πρὸς ὄφελος τῆς ψυχῆς μας. Καί ἀκόμη εἶναι πρόθυμη νά μᾶς χαρίσει διὰ τῶν πρεσβειῶν της καί τὴν αἰώνιο ζωὴ.

Αὐτὴν μᾶς προτρέπει νά ζητοῦμε ἀπὸ τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο καί ὁ ἅγιος Νεκτάριος μέ τὸν ὕμνο τὸν ὁποῖο προανέφερα, μέ τὸν ὁποῖο καί ὁ ἴδιος παρακαλεῖ τὴν Παναγία νά τὸν λυτρώσει ἀπὸ τὸν πονηρό ἀλλά καί νά τὸν ἀναδείξει κληρονόμο τῆς αἰωνίου ζωῆς, λέγοντας: «Ἀντιλαβοῦ μου, ρῦσαι με ἀπὸ τοῦ πολεμίου, καί κληρονόμον δεῖξον με ζωῆς τῆς αἰωνίου».

Συνδυάζει, δηλαδή, ὁ ἅγιος Νεκτάριος δύο αἰτήματα, τά ὁποῖα εἶναι ἀπὸ τὴ φύση τους ἀλληλένδετα. Διότι αὐτός ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε καί εἶναι καί θά εἶναι πάντοτε ἐχθρός τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὁ πονηρός. Εἶναι ὁ διάβολος, ὁ ὁποῖος προσπαθεῖ νυχθημερόν καί μέ κάθε τρόπο νά μᾶς παρασύρει μακριά ἀπὸ τὸν Θεό, μακριά ἀπὸ τίς ἐντολές του, μακριά ἀπὸ τὴν ἀγάπη καί τὴν προστασία τῆς Παναγίας μας, ὥστε νά μᾶς παρασύρει τελικά στήν ἁμαρτία καί νά μᾶς στερήσει τὴν αἰώνιο ζωὴ, ἢ ὁποῖα θά πρέπει νά εἶναι ὁ μοναδικός σκοπός καί ἡ μόνη ἐπιδίωξή μας.

Καί ἐπειδὴ ὡς ἄνθρωποι εἴμαστε ἀδύναμοι νά ξεφύγουμε ἀπὸ τίς παγίδες καί τοὺς πειρασμούς τοῦ πονηροῦ, ἀλλά καί νά κερδίσουμε τὴν αἰώνιο ζωὴ, γι' αὐτό καί ὁ ἅγιος Νεκτάριος ζητᾷ τὴ βοήθεια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καί γιά νά τὸν προφυλάξει ἀπὸ τίς παγίδες τοῦ ἀντικειμένου, καί γιά νά τὸν ἀξιώσει νά γίνει κληρονόμος τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποῖα ἔχει ἐτοιμάσει ὁ Θεός γιά ὅλους

ὅσους τὸν ἀγαποῦν καὶ γιὰ ὅλους ὅσους ζοῦν σύμφωνα μέ τίς ἐντολές του.

Προσκυνώντας, λοιπόν, καί ἀσπαζόμενοι αὐτές τίς ἡμέρες τοῦ Δεκαπενταυγούστου μαζί μέ τήν εἰκόνα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί τή χαριτόβρυτο καί θαυματουργό χεῖρα τοῦ ἁγίου Νεκταρίου, ἄς ἐπαναλαμβάνουμε πρός τήν Κυρία Θεοτόκο τό δικό του διπλό αἶτημα καί ἄς ἐπικαλούμεθα συγχρόνως καί τή δική του πρεσβεία καί μεσιτεία, ὥστε νά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποία ὁ ἅγιος Νεκτάριος ἀπολαμβάνει πλησίον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Μέ αὐτές τίς ταπεινές σκέψεις θά ἤθελα νά εὐχαριστήσω καί πάλιν καί πολλάκις τόν π. Νεκτάριο γιὰ τήν εὐλογία τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Νεκταρίου, τήν ὁποία κόμισε στήν Ἱερά μας Μητρόπολη καί στήν πόλη τῆς Ἀλεξανδρείας, καί νά εὐχηθῶ ταπεινά ἡ χάρη τοῦ ἁγίου Νεκταρίου καί τῆς Παναγίας μας νά μᾶς σκέπει καί νά μᾶς διαφυλάττει πάντοτε.

